

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Bézs évre.....	24 kor. (12 fr.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékire.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Péntek, augusztus 19.

Még egyszer Eötvös Károly.

Irt: Hentaller Lajos orsz. gyűl. képviselő.

Vezére, elnöke volt sokáig a függetlenségi pártnak. Vasárnap, mint az Új-párt tagja jelent meg nagykörösi választói előtt s a nagykörösi függetlenségi párt ünnepelte a 67-es alapon álló Eötvös Károlyt, a kit öt ízben választott meg függetlenségi programmal képviselő-jének.

Ezen nem csodálkozom. Eötvös Károly egyéniségében van valami olyan varázsszerű zamat, a mi a magyar embert elbódítja, lenyűgözi. És a mi a fő, úgy benne, mint jelenlegi pártvezérében, báró Bánffy Dezsőben, meg van az a magyar genisz, a mi imponál népünknek.

De máson csodálkozom. Nem, hogy Lengyel Zoltán vele ment. Lengyel Zoltán az utolsó országgyűlés legkínagyalóbb matadora. Miatta a kormány a vasuti sztrájk után királyi kéziratral napolta el a képviselőház ülést. Elnapolta pedig azért, hogy a szünet alatt az izzó kedélyek lecsillapodjanak s mikor a harag, düh és elkeseredés teljesen kitombolta és kiforrotta magát — akkor a Ház folytathassa nyugodtan tanácskozásait. Ez sikerült is! A fiatal matadort 1901-ben függetlenségi programmal választották meg. Ő hamarosan szabaddá tette magát a párt kötelékéből, mely terhére volt ennek a tehetséges, ambiciózus politikusnak, a ki a delegáció kérdésében rögtön ellentétbe helyezte magát pártja programjával. Ha tehát ő lekísérte Eötvös Nagykörösre, — egyszerűen saját magához hű — mert Eötvös Károly átlépve a közönséges alapra — elfogadta a delegációba való bemenetelt.

Nem csodálkozom Olay Lajoson sem. Szereti a »vajdát«. Régi barátság és hála fűzi hozzá. Már a múlt hónapokban is kitette magát érte s hihető, hogy hamarosan ő is átlép a függetlenségi körből az új pártba.

De csodálkozom Madarász Józsefen. Ő a »Hét magyar« legutolsója. Élő tiltakozás a 67-es közös kiegyezés ellen. És Madarász József kíséri le Nagykörösre a közönséges Eötvös Károlyt.

Nagyot változott ez a mi szegény függetlenségi világunk az utóbbi időben. Mert fogalmam sincs arról, mit keresett Madarász bátyánk Körösön? Hisz ő nélküle épp úgy elvégezte volna Eötvös Károly a maga dolgát választóival, mint jelenlétében s legalább mi lennénk szegényebbek egy csalódással.

Nem kell Eötvös Károlynak prókátor. Mert nehéz ott prókátorkodni, ahol ő jelen van. Régi ember Eötvös közéletünkben. Politikai pályáját mint Deákparti képviselő kezdte s ebben igaza volt Olay Lajosnak, aki felkészítőjében az Abbazia kávéház nagy vajdáját úgy mutatta be, mint »aki a jelenben is az, ami volt s a jövőben is az lesz, ami most.«

Olay tehát elárulta, hogy Eötvös Károly függetlenségi párti tulajdonképpen soha sem volt. És megvigasztalt azzal, hogy nem is lesz. De menjünk vissza egy félszázaddal! A Deákparti Eötvös Károly 1878-ban jött át a függetlenségi táborba. Kezdetben előkelő publicistája, majd vezető férfa és lánya Dániel halála után elnöke is volt pártunknak.

Ez időben neve annyira össze volt forrva a függetlenségi törekvésekkel, hogy Kossuth Lajos halála után az az adoma forgott közszájon, hogy: Most már a vajdának kell kimenni Turinba száműzetésbe.

A vajda azonban nem állott be bujdosónak. E helyett kilépett az országos pártkörből, de a függetlenségi eszméknek még nem mondott; alászlogat.

Pedig hát ugylátszik, hogy 1878. óta egész az újabb időkig csak a hang volt a függetlenségi Jakóbé, ő maga megmaradt a közönséges Ézsauinak.

Mert azzal a kijelentésével, hogy a függetlenségi pártot, melynek tagja, sőt elnöke volt, ő nem bírálhatja, még a saját tettet sem bírálta. Egy szóval sem mondta meg azt, miért lépett újra a közönséges alapra? Pedig ezt várta tőle, a nyílt, egyenes; mondhatni nyers, darabos embertől mindenki.

En szeretem Eötvös Károlyt. De nyíltan kimondom, hogy nagy kárt tett a függetlenségi eszmének és elveinek.

Kinek használt azzal, hogy újra a közönséges táborba vándorolt át? A kormánynak, pártjának s főleg a bécsi köröknek. Mert lehetetlen, hogy Tisza István és pártja nagy és őszinte lelki örömmel ne üdvözölje azt az erős harcost, mint közönséges bajtársat, aki nemrégiben még a függetlenségi párt elnöke volt s most újra visszatért az ő elvük táborába. Tagadhatatlan tény, hogy mi veszítettünk Eötvös elváltatásával — és ők nyertek.

És miután ez a kis manó itt motoszkál tollam hegyén, biz én leírom, pedig pokoli gondolat: Ezután a furcsa másodkiadású Pálfordulása után igazán nem lesz okunk azon sem csodálkozni, ha egy szép napon Eötvös Károly, a »vajda«, kopogtatna a Lloyd-klub ajtaján s belépne oda. De hát ehhez semmi közünk.

A függetlenségi párt utja tiszta és egyenes. Az Eötvös Károly megnyilatkozása pedig szerencse, mert ezután nem mondhatja, hogy függetlenségi. Aki vele megy — az nincs velünk.

A japán—orosz háború.

— Express tudósítás. —

Budapest, aug. 18.

Budapestre ma a következő táviratok érkeztek.

Port-Arthur ostroma.

Tokio, aug. 18.

Stössel habozása óriási lelkesedést keltett a japán fővárosban. Megerősítve látják reményüket, hogy Port-Arthur már semmiképp sem tartóztathatja fel tovább pár napnál az oroszok seregét. A nép nagy tömegekben özönlik a mikádó palotájához s lelkesedve tüntet a császári család mellett. Állandók az ünnepek. Zajosan ünneplik Togót és Kamimurát és a szárazföldi hadvezéreket. Tokió örömmámorban úszik. Pillanatról-pillanatra várják a táviratokat, mely hírt hozza Port-Arthur kapitulációját.

Csifu, aug. 18.

Város-szerke beszéli, hogy Port-Arthur kapitulált. Alexejev ugyanis Csifun keresztül küldötte választát Stössel tábornoknak, melyben megengedi a vár feladását. Az orosz elvonulását a japánok biztosították. A vár átadása három napon belül megtörténik. Robbanásokat és nagy dörejti hallatsnak. Azt hiszik, hogy az oroszok teszik hasznavehetetlenné a portarturi felszereléseket és felrobbantják a kikötők rakodó

partjait, a molókat, raktárakat, főleg pedig az erődket. A 17-én este visszatért hajóhad ismét kiment a nyílt tengerre. Az orosz-szeitkőzök Togó hajóival minden percben megtörténhetik.

Csifu, aug. 18.

A japánok behajóztak a Galambbőbl-be és Parlingsing felől előrenyomultak a vár felé. A múlt éjjel Port-Arthur a Galambbőblből bombázták.

London, aug. 18.

A csifu táviratokat itt is erős kétkedéssel fogadják. Valószínűtlennek teszik Port-Arthur feladását, a kikötőjében még mindig védelmet találó hajók sorsa. A »Daily Mail« tudósítója arról értesíti lapját sürgős táviratban, hogy Alexejev hozzájárult a vár feladásához, de a hajóhad szabad elvonulását is a feltételek közé sorozza. Ebbe a japánok nem mennek bele. Egy tokiói távirat szerint a mikádó hajlandó beleegyezését adni a portarturi hajók leszereléséhez. Ez esetben a hajók Oroszországa maradnak.

Csifu, aug. 18.

Port-Arthur legnagyobb részét romba döntötték az oroszok sereg bombái. A város sok része ég. A tüzoltóság, mely feyverben áll, már ki se vonul oltásra. Alintól az élelmiszerekből is teljesen kifogytak. A szénraktárak is végkép kiürültek, úgy hogy a hajóhad készlete, ha elfogy, teljesen elvesztik akcióképességüket. Egy bomba felgyújtotta az óriási petroléumraktárakat, melyek már napok óta égnek és fénye messze bevilágítja a vidéket. Más helyen több lőporraktárt robbantottak fel a japán lövegek. A város és vár helyzete kétségbe ejtő.

Páris, aug. 18.

Pétóvárról megerősítik, hogy a japánok a Drakonovij erődkön vonalát is áttörték. Ezzel az ellenség már legfelsőbb váröven belül van. Az ágyuparkot Kiaszejától egyre előbbre tolják. A vár és város a legzomoribb pusztulás képét nyújtják. A csapatok hangulata azonban lelkes.

London, aug. 18.

Egy Vajhajvebe menekült orosz tiszt borzalmas részleteket közöl Port-Arthur helyzetéről. Ha fel nem adja Stössel a várat, a japánoknak egy jól intézet s elhatározó támadása után el kell esnie. A kiéhezett csapatok lázadóban vannak. A minap részeg katonák Stössel felhívására rohantak s halálra keresték a tábornokot. — Valamennyit kivégezték. Maguk a tisztok ajánlják Stösselnek, hogy adja fel a várat mielőbb, mert teljességgel tarthatatlan s csak fölösleges mészárlás a további hiábavaló védelem. Erősen zugolódna a katonák, akiket alig bírnak engedelmességre. A fejtelenség általános. Port-Arthurban az a hír terjedt el, hogy Európát Múden alatt is megverték.

Pétóvár, aug. 18.

Katonai körökből szivárgott ki a városba az a hír, hogy Port-Arthur megadta

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyező centiméterenként 3 fillér.

Barosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyílttér megállapodás szerint.

már magát. Másik verzió szerint a japánok borzalmas szuronyrohammal, melyben 8 ezren estek el, bevették a várat. A cár táviratilag fordult Alexejevhez felvilágosításért.

Berlin aug. 18.

Megerősítik azt a londoni értesítést, hogy Boris nagyherceget fékezhetetlen orgáziája miatt végleg visszarendelte a cár. Kurpatinnak ismét heves jelenete volt a nagyherceggel, a ki dühösen ráförmedt a hadvezérre, majd több tiszt jelenlétében nekirohant és tetteleg bántalmazta (!) Más jelentések szerint a tisztok visszaartották. Helyébe Cirill nagyherceget küldik a harcra. Kurpatin akcióképességét állítólag erősen befolyásolják, sőt valósággal dróton rántják folyton megmáltott rendelkezésekkel.

Tokió, aug. 18.

Kamura jelentését meglegedéssel fogadták. Elismerést keltett, hogy inkább a Rurik szászara menő fuladozó személyiséget mentette, minsem tündözte volna az elme-nekült két orosz páncélos. Tudják, hogy a japánok nemeslelkű fellépése világszerte a legjobb benyomást keltette, mert a japánok hadviselésének civilizáltabb voltát az oroszok felett okklátánsan kimutatta. Az oroszok ugyanis a Hikásé elsőlétszésekkel engedték vízbe pusztulni az összes japánokat, holott volt idejük a mentésre, mert a Hikásé egyedül volt. Ezzel szemben Kamamura a »Jama« admirális hajó összes mentő-csónakjait lebecsättatta s az »Ivst« is mindent megtett az oroszok mentésére. Sőt visszarendelte az tildözésre indult négy cir-kálót s ezek is minden igyekezetekkel a mentéshez láttak. Ennek a mesébe illő nemeslelkűségnek tudható be, hogy a Ruriknak csaknem egész legénysége megmenekült.

A japánok elfeledték a Hikásé legénységével szemben tanusított kegyetlenkedéseket s valóban nemes bosszút álltak az oroszokon. Yokohamából az a hír érkezik, hogy a »Novik«-ot arafelől látták teljes gőzzel haladni.

Konoho hadnagy császári herceget, a ki a Hikásán Togo oldala mellett sebesült meg, visszahozták Tokióba. A herceg mellett lelkesen tüntettek a kikötőben, való-ságos diadalmenetben vitték a császári palotához.

London, aug. 18.

Csifu ő megerősítik azt a hírt, hogy Alexejev a kapituláció feltételül a hajóhad és helyőrség szabad elvonulását tűzte ki. Már tudatták is azt a japánokkal.

Pétóvár, aug. 18.

A japánok felvonulása újra megindult. Ötven elcsapatai már legfőlebb 8 kilométernyire állanak Ansancautól, melyben erős csapatokat hagyunk. A tunguz bandákat a nagy esőzés nem hátráltatja. Még a Taiszen túl is feltűnik fejüket. Különösen a mukdeni vasutvonal körül olázkodnak. Úgy látszik, az a céljuk, hogy felrobbantsák a hidakat s megrongálják a pályát, hogy megakadályozzák a hadi felszerelések elszállítását.

TÁRCA.

Csepürágók.

Irt: Várad István.

....Dum dum!

....Bogar Imre története. Az élő halott. A kis lány tragédiája. Dalos és álmos könyvek.

....Tessenek, tessenek, úgy vág mint a borotva. Valódi solingen acél, jobban vág mint a borotva, amely suvisz hozzá képest....

....Csak 6 krajcár minden darab csak 6 krajcár....

....Tra-ta-ra tra-ta-ta, — a világ legnagyobb óriása, — tra-ta-ta tra-ta-ta, — tessenek becsatláni....

....Minden darab fénykép csak 15 krajcár....

....Tessék idejönni. A leghíresebb buvár! Most ereszkedik le a tenger fenekére. Valódi gyöngyök. Korallak a legolcsóbb árban....

....Itt láthatják a szerb királyi pár meggyilkoltatását, az angol bur háborút... csak tessenek....

....Róza Sándor arénája, — most kezdődik az előadás. El ne menjen senki, hogy meg ne nézze a legcsodásabb mutatványokat. S egy négy tagból álló banda fuvó hangszereken fölcsikellően harsog elcsépett keringőt. Egy gyermek a létra tetején rájá-rágja a csepüt, miközben rekedten kiabálja: »Ide jöjjenek, csak ide!« Egy vézna nő alak, rettenesen bemázolt arccal, rövid viganóval, a nyakába akasztott dobbal áll a bemenetnél, mellette egy betyáruháas alak, piros pozsgás arca majd kicsattan, kezében fók, — az ember szinte megijed tőle, — borzít hangon énekl. Róza Sándor történetét, saját dallamára. Társaira fölényt gyakorol, ebből azt következtetni, hogy ő a tulajdonos.

Itt zibongott a legnagyobb tömeg. Az előadás megkezdése előtt kivonult az egész személyzet, egy beesett mellű bohóc, kifáradt pajkos leány, egy izmait állandóan feszítő hercules, s egy tőtagast álló gyermek. Csak egy ló, s egy kutya maradt benn a bódében. Valamennyien beszélték, kiabáltak, a nagy chaoszból semmit sem lehetett megérteni.

Aztán bevonultak, s megkezdtek az előadást. A prokúcióját ledarálta mind-egyik, — állat, ember egyaránt. S valóban száznalmas volt őket nézni, minő kényszerűlten végezték feladatukat.

Vége volt az előadásnak, a legügyesebb dolgokat egyik leány mutatta, piciiny termete, gyönyörű szép fekete szemek, sötét barna haja, fehér fogorai, s piciiny lábcskái, igen kellemesen hatottak. Hozzájárult még hamis mosolya, s így nem csoda, hogy az érdeklődést maga felé irányította. Aztán elővette a pléh tányért, egyiktől a másikhoz ment s mosolyogva köszöntö meg a fehér, és sárgásbarna pénzeket. Az egyik uracs, ki igen elegánsan volt öltözve, s amellet csinos gyerek volt, egy ötkoronást dobott a tányérba s távozóban megcsipte a leány arcát: »Ögyesen volt kicsikém.«

— Hagyjon békét, — fordult el haragosan a lány.

— No, no galambom, ne olyan haragosan, — miközben megcsipte a karját. — Menjen dolgára az ur, hagyjon nekem békét.

— Ne olyan tüzesen, hiszen ismerem én.... — miközben tovább folytatta gyöngé-deskedését.

— Távozzék arcátlan! — Kiragadta az ötkoronást a tálcából s oda dobta a bá-mészakodó uracnak.

II.

Sötét éj volt. A vásári zsivajt csend váltotta föl. A bódékban alvók horkolása, a bódék körül az éj órének egyhangú léptei hallatszottak. Egy kicsit esett az eső. A

Róza Sándor arénájából egy nő alak suhant ki s leült a sátor elé, miközben a kezében tartott kenyeret majszolta.

Egyszerre csak léptek zaját vélte hallani. Csöndesen szólott:

— Te vagy Ferkó?

— Én vagyok Nuei.

Aztán egymás mellé ültek.

— Miért sírsz, Nuei?

— Nem sírok én.

— Ugy-e bántott az a gazember, ugy-e bántott, mond meg igazán.

A leány egy darabig hallgatott.

— Bántott.

— Hát miért bántott megint?

— Csak úgy.

— Hazudsz valamit csináltál. Valdd be.

— Egy urnak visszadobtam a tányérról 5 koronát, mert....

— Mert?

— Mert, mert.... okoskodott.

Nagyot sóhajtott a férfi s aztán egy darabig csend lett.

— Velem is rosszul bánt a gazdám, azt mondta elkerget, mert egyetlen vagyok. Ma este semmit sem ettem.

— Ne egyél — s megosztotta a kezében levő kenyér-darabot.

— Nuei én gondoltam egyet.

— Na.

— Szókjünk most el mind a ketten.

— Ezt már többször mondtad.

— De soha sem olyan igazán, mint most.

— Hát aztán hova menjünk?

— Hát ameddig csak lehet megyünk, aztán beállunk szolátni.

— Szolátni! De én nem tudok semmit sem dolgozni.

— Az igaz, hogy én sem. Hejh, de kutya az élet így. Gyerünk, majd csak csinálunk valamit.

— Nem lehet Ferkó! aki nem tud szolgálni, azt seholsem fogadják meg. Aztán csak elfognak s visszahoznak. Ak-

kor aztán rosszabb dolgunk lesz, mint a kutyanak.

Egy fél éjszakát átlumpolt vidám társaság zavarta meg e társalgást. Nagyon hangosak voltak. A sátor felé tartottak és észre vették a két alakot. Az egyik fiu ráismert:

— No nézrétek, ez az az aranyos teremtes, a ki vissza dobta az 5 koronát.

Mind oda néztek és nevettek.

Ferkó odaszólt: Menjenek az urak és fektődjenek le.

— Kell pénz? Gyere veltünk kis galamb.

— A társaság tagjai jót nevettek.

— No ha nem jössz, holnap ilyen tájra eljövök én, Jó? — S aztán tovább mentek.

Ferkónak valami eldarált hitmája volt rá a felelet.

Aztán ő is mozgolódni kezdett.

— Mész már Ferkó? Várj még egy kissé.

— Megyek, mert álmos vagyok. Eredj te is, fektődj le, majd holnap ilyen tájra megint eljövök.

A leány bement lefeküdni.

A vidám társaság a sarknál szétesett.

Talán hazafelé indult mindegyik. Az egyik utcán, hol fénytörve ment egy elegáns uracs, egy betyár ruhás alak toppant elé, s s utját állta.

— Rendőrl — kiáltotta, azaz inkább alig hallhatóan mondá megrökönyödvé.

— Ne kiáltson, nincsen bennem semmi gonosz szándék.

— Mit akarsz?

— Csak csendesebben. Csak azt akarom mondani, hogy annak a komédiás leánynak békét hagyjon, mert baj lesz.

— No jól van no. Talán adjak neked is egy kis pénzt?

— Vágja az ur a zsebére a pénzt.

Hanem vigyázzon! Amit mondtam megmondtam — s azzal sarkonfordult.

Műdez hétfőn éjjel történt. — Szerdán virradóra Gyula gazdag gyáros fiának

a szobáját kifosztva, egyetlen fiát halva találták....

III.

Együtt volt a bíróság. Egy beesett, sápadt arcú barna legény a vádlott.

— Tehát tagadja?

— Nincs mit tagadnom, a mi hibám volt, mind elmondtam már.

— Minden bizonyíték magára vall.

A meggyilkolt kedden éjjel a komédiás leányhoz ment.

— Lehet.

— A leány künn volt. Ugyanakkor egy betyáruháas alak beosont a sátorba s ez az alak kísérté távolról a meggyilkoltat.

A rendőrl mindent látta.

— Lehet, de az nem én voltam. Nekem is olyan ruhám volt ugyan, azzal szoktem el a gazdámól szerencsétlenségemre, de az nem én voltam.

— Mega azt is tudta, hogy gazdag fiu.

— Azt mindenki tudta, a ki csak ebben a városban megfordult, mert nagyon költséges volt.

— Mazának viszonya volt a komédiás leánynyal, sőt előtte való éjjel, amikor az ifj. Gyula hazafelé ment, maga utját állta s fenyegette.

— Igaz.

— Tehát miután az a szavára nem hallgatott, maga fenyegetését beváltotta.

— En akkor éjjel nem is voltam ott.

— Hol volt?

— Előző nap elszöktem a gazdámól, mert megtört. Aztán bánatomban sokat ittam, nem tudom hol voltam akkor.

— Bizonyítsa be. Amit csak tud mondjon el mindent.

— Nem emlékszem semmire. Azt tudom, hogy má-nap gyilkosságról beszéltek.

En visszafordultam, hogy valamelyik bódéba majd csak fölfogadnak valaminek, de senki sem állott velem szóba se. A komédiások egy része elment, a többi meg pakolt.

A mi tanut csak csipni lehetett azt

litását Liaojangból, mely szakadatlanul folyik. Niucsuanban állítólag erős japán csapatok szállnak partra s nagy rakatárakat építenek. A Liaon és Uaisze folyón sok kisebb japán szállítóhajót láttak felfelé haladni. Az erős esős évszón hátráltatja a hadműveleteket.

London, aug. 18.

Kuroki keskenyvágyú vasutat épített Föngvancsöngtől északnyugat felé. A 3. japán hadsereg már egyesült félkör alakban Haicsöngtől Anpingig. Középen Nodzu csapatai hozták létre az összeköttetést a szárny között. Kuroki északra akarja megkerülni az oroszok balszárnyát. Niucsuanból folyó erős csapattestek vonulnak fel a harcra. A harcra fészelt a helyzet. Az ellenséges hadak már véres küzdelemmel állanak egymáshoz s küzdelem állónak tartják már az összecsapást. Elkeseredett, macskas igen véres ütközetre van kilátás, mely talán végkép megoldja a keletázsiai szupremácia kérdését.

A háború költségei.

Pétevár, aug. 18.

A hivatalos lap írja: A hadicélokra rendelkezésre álló szabad összegekről a kormány által május 13-án közzétett kimutatás szerint azok a háború kezdetén több mint háromszázmillióra rugtak. Időközben augusztus 16-ig az összes tárcának hadicélokra 857 és egy nyolcad millió hitelt nyújtottak. Ebből kitűnik, hogy a 800 millió frank névértékkel kibocsátott öt százalékos kölcsön eredménye még érvénytelen. A most elrendelt új kölcsönt azzal magyarázzák, hogy a rendelkezésre álló eszközöknek idejekorán való kiegészítése a háború alatt különösen fontos és a sorozatos elhelyezése némi időt vesz igénybe. Az új kölcsön formáját illetőleg megjegyzendő, hogy a birodalmi kincstár jövedei Oroszországban széleskörű elterjedésben levő értékpapírtípus és különösen háború idjén igen keresett, mert nincsenek alávetve árfolyam-ingadozásoknak. Gyakran fizetési eszközöként használják azokat magánszemélyek közt. Az új kölcsönből 100 millió elhelyezése már biztosítva van.

A meggyilkolt községi orvos.

Egy szolgáldó rémtette.

Saját tudósítónktól.

Kolozsvár, aug. 18.

A temesmegyei Sipet községben — mint röviden már említettük — Nenkov Adolf dr. községi orvost a tulajdon szolgáldója meggyilkolta. A véres tetről ma a következő részleteket jelentik:

Vasárnap reggel Nenkov Adolf dr. sipeti községi orvosnak a szomszédos Folyára kellett volna utazni, hogy ott rendezze heti látogatásait végezze. Mikor kocsi kora reggel fel akarta költöztetni, a lakás ajtaját elzárta taláta. Gyanusnak tetszett neki a helyzet. A község házára ment tehát és értesítette az esetről Popeszkú Miklós községi jegyzőt, aki egy esküdttel maga mellé véve, az orvos lakására sietett. Miután ismételt börtöngésre nem nyitottak ajtót, a jegyző be-tört az egyik ablakot és az esküdttől követte, bemászott a lakásba. A szobában az ágyat fű megverte, de látszólag érintetlenül taláta. — A szobában minden tele volt vérről, de azért minden a maga helyén állott.

A félig nyitott szobaajtón keresztül a jegyző a konyhába ment, hol iszonyú látvány tárult szemé elé. Nenkov dr. orvos óriási vértócsában, félig levetkőzve, holtan feküdt a kövezeten, körülötte minden vérről volt befecskendezve.

IV.

Egy évvel később történt...
— Dum, dum!...
— Álmos könyvek, szép képes lapok, magyar népdalok...
— Tratatata... — csak erre kérem. A világ legnagyobb csodája...
— Tessék beszélni. A legnagyobb szenzáció. Az orosz-japán háború. Port-Artur elfoglalása.

— Itt lehet hallani Kossuth L. beszédét, a leghíresebb énekeseket.
— A világ legelső gondolatolvasója.
— Cirkuszi... — legcsodálatosabb mutatványok. Most kezdődik az előadás. Egy gyermek rája a csepp, egy banda rettenetesen fújja Bob belépőjét, ott alakok másképp néznek ki és erősen bemutató ábrázattal, rövid viganóval, a bejáratnál egy mogorva képtől bohóc, mindenki megnevette. Mogorva képtől az ember majd megijed, kezében fókusz volt s a mint nevetséges bohóc öltönytében kiáltozott, az ember nem tudta, hogy mint egyeztesse ezt össze. — Óriási népség tolong le fel, bámulva jobbra-balra a cseppfogókat.

Beszéledett. Mindenki haza kórdott. A csillagok is feljötték már s később a hold is kikacérkodott a hegyek mögött... Olyan szép éjszaka volt...

A kiskorszól egy női alak jött ki s leült a sátor mögé. Pici nyagját emlőjéhez igazította s bámolt a holdba... Várt... Várt.

Ki tudja min gondolkozott.

A bódéból egy bohóc lépett ki, oda vándorolt hozzá s leült mellé. A nő nagyot sóhajtott.

— Sándor...?
— Mi az?
— Most egy éve...

A konyhaajtó belülről el volt zárva, a lakás ablakai gondosan elzárva, s mi arra engedett következtetni, hogy a szerencsétlen ember öngyilkosságot követett el. A lakást ezek után elzárták és lepecsételték, őrizetelt pedig két éjjeli őrt rendeltek ki.

A jegyző azonnal jelentést tett az esetről a temesvári kir. ügyésznek, s maga pedig hozzálátott a nyomozáshoz, miután időközben a faluban arról kezdtek beszélni, hogy Nenkov dr. a gyilkosság áldozata lett. A gyilkosság gyanúja a délelőtti folyamán az orvos szolgáldója, a 40 éves Sibó Trifoné szűlt. Jelen Jélica ellen irányult, aki napokkal ezelőtt már hangoztatva, hogy gazdáját elteszi láb alól. Nenkov dr. ugyanis 15-én felmondott neki és az asszonynak 15-én kellett volna szolgálatát elhagynia. Ezért esküdttől bosszút a gazdája ellen.

A nyomozást a csokvái csendőrpáncsok segítségével ilyen irányban vezették tovább. A gyilkosság esetele kihallgatott, aki kezdetben mindent tagadott, később azonban a bizonyítékok súlya alatt beismerő vallomást tett.

Az eset megvizsgálására tegnap Kotóc Pál vizsgálóbíró, Lázár József kir. alügyész, Sárka József aljegyző, Szigeti Henrik dr. és Urbanecz Ede dr. törvényszéki orvosok a helyszínre utaztak. Előbb a holttestet boncolták fel és konstataáltak, hogy gyilkosság esete forog fenn. A szerencsétlen ugyanis egészen közelről irányított négy revolvergolyó ölte meg. Egy-egy golyó az áldozat két vállába fordított, az egyik jobb mellkasán ment át és hátán keresztül halott a padlóba, a negyedik golyó pedig szívét fúrta át.

A két utóbbi lövés feltétlenül halálos természetű volt és a halál elvérsék következtében állott be. Az áldozatnak még annyi ereje volt, hogy a konyhaajtót elre-szelje, talán abban való félelmében, hogy a közben elmenekült gyilkos visszatér. A konyhaajtó előtt azonban ereje elhagyta, összeesett és rövid halálúsa után meghalt.

Sibó Trifoné hallgatták ki ezután, a ki ismételte a kiküldött biztosság előtt a csendőroknak tett beismerő vallomást. Azt vallotta, hogy mikor gazdája le akart fektetni, annak saját forgópisztolyából rálőtt és mikor menekülni akart, még többször utána lövte. Tetőtét bosszúból követte el, mert gazdája el akarta bocsátani szolgálatból. A gyilkosság elkövetése után leánya lakásába menekült, hol meg is találták.

Nenkov Adolf dr. 48 éves, Vínag született és nőfén volt. Miután tanulmányait befejezte, a természetnél kezdte meg pályáját, hol hat évig működött, mely idő alatt csaknem az egész világot beutazta. A szerencsétlen kitűnő zenész híreben állott és maga több sikerült darabot komponált. A megdolgoztat tégnap délután temették az egész község általános részvétel mellett. A gyilkost ma a temesvári kir. törvényszéki fogházba szállították. A vizsgálómeg folyamatban van.

Egy viruló magyar város pusztulása.

A gyöngyösi tűzvész.

Saját tudósítónktól.

Kolozsvár, aug. 18.

Lepünk tegnapi számában már hírt adtunk arról a borzasztó tűzvészről, mely egy virágzó magyar várost csaknem egészen hamuvá égetett. A rettenetes tűzvész pusztításáról az alábbi részleteket jelentik: Az idej rettenetes nyár egyik legborzalmasabb napjává tette a tegnapot az a rettenetes tűzvész, a mely estől hajnalig elpusztította Gyöngyös városát. Hét órákor este jeleztek a tüzet a város tornyáról. Mikor a lakosság az utcákra tödött, akkor már a második negyed házain keresztül sűrűre a lángokat az orkán, a mely hét órákor csapott a városra és a vidékre. Rövidesen hetven-nyolcvan ház állott lángokban és az időnkint itt is, ott is támadó forgószél ördögi táncot lejtet a tüzzel és a zsarátokokkal, úgy, hogy a tüzfészeket megközelíteni lehetetlen volt. És a mi tetézte a veszedelmet, víz épen nem volt.

A lakosság tehetetlenül halálráspad-tan nézte a pusztulást.

A hatóság a közfelfokv községeket táviratilag kereste meg, hogy vizet szállítsanak a tűz helyére. A kápolnai, városgyörki és egri tűzoltóságokhoz is távirati megkeresés ment, a kik az éjjeli órákban Gyöngyösre érkeztek. Azonban a tűz oly erővel pusztított és a vízhiány annyira ére-hető volt, hogy a Putnok és Gyöngyös-püspöki irányában terjedő veszedelem korlátozása hiábavalónak bizonyult.

Éjjeli tizenkét órákor Putnok és Gyöngyös-püspöki, valamint Gyöngyös városának az a része, mely a községekhez visz, valóságos lángtenger volt. A lakosság rémülten futott ki a házaikból, benhagya minden értéket, jószágot, takarmányt és élelmicikket és egybe-rlig gondolhatott, mint a pusztá élete megmentésére. A hajnali órákban ötszáz ház teljes elpusztulását és porráégését konstataáltak. Porig égett a barátok temploma, a Lichtner-féle fatemplom és igen sok urház. A barátok templomát övező özeletheységek teljesen elpusztultak.

A tűz még szerdán délelőtti is ellenállhatatlan erővel dühöngött. A tűzoltóság jóformán tehetetlenül állt a dühöngő elem-mel szemben. A házak a tetőtől a fundamentumig lángban állottak. A Csap-utca-ból a tűz átharapódott a Barátok-terére s a Szent Ferenc-rendiek templomát is elhamvasztotta. A tornyából óriási robajjal zuhan-tak le a bőségtől olvadni kezdő harangok, a szikrák s a beomló épületek megközelíthetetlenül tették a veszedelem színhelyét. Délutánra a tűz mindent elhamvasztott, ami utába akadt. Három óra felé köröskörül tíres telkeket és tereket talála-

ma előtt, nem terjedt tovább. Így is több száz ház elhamvadt és 3000 ember lett hajléktalanná.

A tűz kelekezésére vonatkozólag több verzió forog közzé. Állítólag a Csap-utca-ban levő Csomor-féle ház gyuladt ki először, ahonnan már vasárnap is két ízben jelentették a tüzet, a melyet azonban sikerült hamarosan eloltani. Mások gyújtótá-król beszélnek, a kik egy időben a Csap-utca több földszintes házára dobált két-két rúzs-köteget. Az egész városban egybéként leirhatatlan a rémület és a zavar. A lakosság egész éjjel talpon volt és segített a tűzoltóknak. A tűzveszedelemtől tönkresz-jtott családok kétségbeesve járkáltak be a várost, szállásért és élelemért könyörgve. A hatóság felszólította a lakosságot, hogy a nyomorba jutott embereket lehetőleg gyámolítsa.

Estére aztán a tűzveszély megszűnt.

Csak most ébred a lakosság annak a tudatára, hogy mily kölcsönös károkat okozott a tűz. A lakosság legnagyobb részének nemcsak birtoka, élelmiszerei, takarmánya pusztult el, de elpusztult igen sok pénz, arany, ezüst és más érték.

Kállay Zoltán hevesmegyei főispán szerdán reggel odaérkezett és minden intézkedést megtett a vagyonbiztonság érdekében. Még a délután folyamán megindult a gyűjtés és estig megkezdődött a gyűjtés össze a nyomor enyhítésére. A gyöngyösi izr. hit-község 2000 koronát folyósított a leszűk-ségesebb élelmiszerek beszerzésére. Ezenkí-vül igen sokat adakoztak magánosok és kiltás van rá, hogy a szomszéd birtokokhoz járulnak a gyöngyösi segítségnyújtásához. A környékbeli falvakból egész kocisorok hordják Gyöngyösre a vizet és ennek köz-szönhető ily pusztulás után is, hogy a tüzet lokalizálni lehetett.

A tűzoltó-kongresszus.

Első nap.

— Express tudósítás. —

Mintegy negyedszáz évvel ezelőtt gyűlt össze a világ valamennyi tőkéjéről viruló fővárosunkba, hogy tanácskozás tárgyalva-tyegek azokat a kérdéseket, amelyek a tűzoltás ügyét, a tűz ellen való védekezést tökéletesíteni, fejleszteni vannak hivatva. Valamennyi szakember, a legtöbbje hosszú praxissal, bő tapasztalatokkal rendelkezik. Reméljük, hogy a tanácskozásoknak meg lesz a várt eredménye.

Fel tizenkét órákor már óriási néptömeg állt a Váci-utcában az Újváros-ház előtt. Az érdeklődők, kiráncsiak sorfala kö-zött hullámozt föl a város háza lepcsőhá-zában a legkülönböző rendű és rangú tűzoltók sokasága. Az ezerszintű egyenruha, a sok arany és ezüstszíj, a csillogó fém-mel díszített csukók gyönyörű, káprázatos képet nyújtottak.

Jóval a kitűzött idő előtt már zsúfolá-sig megtelt a nemzeti színi drapériával és a kongresszuson résztvevő nemzetek cimé-vel díszített kis terem. A padokorban és azok mögött a tűzoltók foglaltak helyet, a karzatot pedig valóságos virágerdőre vá-rakoztak a sokszínű nyári ruhába öltözött szép asszonyok: jobbára a tűzoltók hozzátartozói.

Fél tizenkét volt, mikor riadó él-jenzés jelentette, hogy József királyi herceg és a kormány képviselői a kongresszus el-nökségének az élén megjelentek.

Folyton tartó éljenzés közben elfo-glalták az emelvényen levő helyeiket. Kö-zépre Széll Ignác, volt államtitár, József kir. herceg képviselője állt, mellette jobb-jól Sélly Sándor, miniszteri tanácsos, a belügyminiszter képviselője, mellette gróf Széchenyi Viktor, a magyarországi tűzoltó-szövetség elnöke, legszébb Westphalen, hamburgi tűzfelügyelő foglaltak helyet, bal-ról a főváros képviselője, Almády Géza tanácsnok, De Marry (Luxembourg), Edvin O. Sach (London) és Casier Creill (Páris) a nemzetközi tűzoltó-szövetség alelnökei álltak.

Az éljenzés csillapultával gr. Széchenyi Viktor megkérte a fensége képviselőjét, hogy a kongresszust megnyissa, mire Széll Ignác a következő beszédet mondotta:

Ö Fensége, József, kir. herceg, akinek a képviselőiben megjelent szerencsém volt, őszinte sajnálkozással a kongresszus munkálataiban nem vehet részt. A kongress-zus tagjaival a tűzoltás harcosaival azon-ban legközelebbi módon mindig együtt érzett, együtt érez ma is. Ö fensége megbízott, hogy a kongresszusnak üdvözlését átadjam. (Itt fölolvassa József kir. hercegnek a kongresszushoz intézett francia nyelvű távira-tát. Hosszas éljenzés és taps.) Kíváncs, hogy ez a meleg közvetlenséget kigúgázó üzenet inaugurálja a nagygyűlés tanácsko-zásait. Fenséges megbízom nevében ezennel megnyitottam nyilvánítom a kongresszust. (Éljenzés és taps.)

Utána Sélly Sándor a belügyminisz-ter nevében üdvözölte a kongresszust:

A belügyminiszter ur élénken fájálja, hogy nem vehet részt a kongresszuson. A tanácskozásokat azonban rokonszenvvel ki-séri, mert azt van hatva az itt tárgyalandó kérdések fontosságától. Tisztelettel visel-tik azon férfiak iránt, akik összes tudásu-kat, sőt gyatran életüket is fűlő dozzák az évenként milliókat érő vagyon fölmesztő, a családok ezreit nyomorba döntő pusztító elem megfékezésére. A miniszter ur közér-dekből is kívánja, hogy a tanácskozásoknak az eredménye megfeleljen annak a cél-nak, amely a nemzetközi tűzoltószövetség tagjait itt összehozta. (Taps és éljenzés.)

Utána Almády Géza tanácsnok szólt: Almády tanácsnok a főváros nevében ezt a beszédet mondta:

A polgármester ur a méltósága most az országos Te Deumon van és ezért nem jelenhetett meg ezen előkelő és díszes gyű-lekezésben, a miért is legnagyobb sajnálattal

fejezi ki és képviselővel engem — mint a tanács egyik tagját — bizott meg. Megbiza-tásomnak a legnagyobb örömmel teszek eleget, annyival is inkább, mivel a főváros adminisztrációjában a tűzrendészet és tűzoltó intézmény a vezetésen alatt álló ta-nácsú ügyosztály hivatáskörébe tartozik. Szerencsém van tehát a polgármester ur nevében és a főváros közönségének képvi-seletében a tűzoltók világpárlamentjének nagyrészt tagjait szíven mélyből a leg-melegebben üdvözölni és hálás köszönetet mondani azért, hogy ez évi gyűléstüket itt Budapest, falaink között megtartani mel-tóztaknak.

Budapest lakossága a nemzetközi kongresszusok tagjait mindenkor azzal a lelkes vendégfogadással fogadja, a mely fajunkat jellemzi, de különösen nagy örömmel és hálával öleli keblére ezen kongresszus tag-jait, mert hiszen a tűzoltó a polgárság ele-tének és vagyonának mentését tűzte ki fel-adatául életcéljául és nemes munkájában épen úgy áldozza fel életét, mint a katoná a harcoltér. A közigazgatás tényezői nem kisebb örömmel látják a t. kongresszust és munkásságunkat éber figyelemmel kísérve, annak nagy fontosságát tulajdonítanak, mert magas nívón álló tanácskozásiakból minden-kor sok és átvívó tanulságot merítenek és ezt a közjó javára értékesítik. A leg-melegebben üdvözölöm tehát újból a t. kongresszust és kívánom, hogy buzgó munká-ságuk minél eredményesebb legyen ember-társaink javára.

Isten hozta önökét!

Majd gróf Széchenyi Viktor magyar, német, francia és angol nyelven üdvözölte a kongresszust és kijelentette, hogy a ma-gyar tűzoltóság méltó nyolva azt a magisz-tertelést, amelylyel a külföldiek idejövete-lükkel kiöntették. Az isten áldását kérte a tanácskozásokra. (Percekig tartó lelkes éljenzés.)

Utána de Marry, Westphalen, majd az angol Sachs beszélt. Az utóbbi ezekkel a magyar szavakkal végzte beszédét: „Az angol nemzet rokonszenvezik a magyar nemzet alkotmányával.”

A királyi herceg és a kormány kép-viselei ezután elköszöntek.

Rövid szünet után Leipold baltimorei (Amerika) konzul kezdte meg a fölolvását a baltimorei tűzvesztről.

UJDONSÁGOK.

A kivilágítás ügye.

Kolozsvár, aug. 18.

Ma este lesz a második kivilágítás Szent István emlékére. A mi úgy véljük, hogy ez a mai kivilágítás még székebb ténre fog szorulni, mint az első. S ez nagyon helye-sen is van így. Nincs semmi szükség a nagy pompára, a fényes világításokra, mi-kor ezer és ezer ember éhezni fog már a télen. S most már attól sem kell tartani, hogy esetleg rendezavarások lesznek. Mint jelezte az évtizedek óta nem történ meg, hogy a kivilágítás egy csomó ablak betré-sével, esetleg jól sikerült verekedéssel ne végeződjön volna. S most nem volt semmi csendháborítás, épségsben maradtak a sötét ablakok, dacára, hogy 40 csendőr állt ké-szenlétben a rendőrség megvédelmezésére.

Hazaérkezett immár Szvacsina Géza a város polgármestere és átvette — mint különben lapunk más helyén jelentjük — a hivatal vezetését. Ez utolsó pillanatban hozzá fordulunk tehát — mint a kinek van érdeke a jótékonyág iránt — a világítás kérdésében. Amit nékölte határozott a fe-jetlen tanács: talán meg lehet még változ-tatni. S elmaradhat a mai kivilágítás. Min-den mécses, a melyet elfűstölnek: egy karéj kenyér a szegényeknek. Minden gyertya, a melyet elégetnek, egy liter tej az éhező gyerekeknek. Van-e lelke a városnak ezer és ezer karéj kenyert, száz és száz liter tejet odadobni a szemmiségbe.

Mindezzel szemben Salamonék a ke-gyeletre hivatkoznak. A kegyeletre, melyet éppen ők sértének meg azzal a feltevessel, hogy p. o. ö fensége nem szivesebben venné tudomásul, ha születésnapjának oly módon való megünneplése helyett, a jótékonyág oltárán gyujtunk örök-égs világosságot.

Valóban a loyaltást azok sértik meg,

akik odatolakodnak a közönség és a király összeforrott érzései közé és kisajátítják maguknak, mint kizárólagos privilégiumot: a loyaltást. Pedig mindenki megérzi, hogy mi vagyunk a loyalisabbak, a kik ö fensége nevében, kérjük az éhezők részére az illu-mináció költségeit.

A mai kivilágítás költségeit meg meg-menheljük erre a célra. Kezdje meg Szvacsina Géza ennek a kérdésnek a tanácsban való elintézésével hivatalos mű-ködését és megnöveli vele bizonyára a tisz-teletet, melylyel polgármesteri működésében része van.

A tegnapi napon ismét érkeztek hoz-zánk adományok — világítás megváltása-ként — az inség alap javára.

Neugebauer Eleknek 2 kor. és Öv Gundthard Lipótnek 3 koronát küldött be hozzánk, melyért hálás köszö-ne-et is mondunk. Gyűjtésünk ezzel 46 koro-nára emelkedett. Hiesztük, hogy a példa hatni fog: s ma még számos adomány ér-

kezik hozzánk, az esti világítás megváltásáért.

A múlt évi kivilágítás alkalmával szövé-tettük már, hogy a Mátyás szobrot mily izléstelenül szokták kivilágítani. Akkor te-kintetbe is vettük felszólalásunkat és fel-bagytak azzal a rendszerről, hogy teli rak-ják gyatra mécsesekkel a szobrot és aján-latunkhoz híven lecsavarják a két oldal gázlámpa csőjét és úgy világították meg a Mátyás szobrot. Az az álláspontunk, hogy egyáltalában feleslegesnek tartjuk a kivilá-gítást, nem akadályozhat meg bennünket abban, hogy ez izléstelenkedő reáumlus-sunk. Fadrusz remek alkotása nem érdemi meg, hogy füstölög, apró mécseseknek le-gyen a lerakó-helye, hanem megköveteli, hogy hatalmas lángok fényével gyönyörkő-d-hessünk benne. Felesleges a kivilágítás, de ha már meg van, akkor legalább ne inzul-tálja a jóízűsünket is.

Rabló segédjegyző.

Ellopott hivatalos pénzek.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, aug. 16.

Az ifjúkori könnyelműség, a lumpo-lási vágy ismét büne csábított egy job-basorsra érdemes fiatal embert, a ki elődoba az erkölcs és lelkiismeret fékét, olyan tette-re ragadtatta magát, melylyel a közönséges gonoszterők sorába adydt. Feltörte főnöke irásztálát, s a benne levő pőzt elraltolte, csakhogy szenvedélyének áldozhasson. Má-morosan, mulatság közben foglalk a cend-örök, nyomban átszolgálták a bíróságnak s a már a fogházban várja büntetését.

Tudósítónk jelentése alapján az aláb-biakban ismertetjük az esetet:

Az aradmegyei galsai körjegyzőség-nél volt alkalmazva Reck Sándor segédjegyző néhány hónap óta. Működésével kiérdemelte előljárója, Föthy Zoltán jegyző bizalmát, a ki az utóbbi időben már fontosabb ügyek elintézésével is megbízta.

A napokban Föthy nem volt otthon s a segédjegyző egy-ül dolgozott az irodában. Estefelé, a hivatalos óra után épen látvány készült már, midőn arra a szomorú tapasz-talatra jutott, hogy tulajdonképen ninc-pénze. Pedig úgy érezte, hogy szörnyen jó volna ma este kirugni a hámból, forrással azonban a hónap közepe felé mind kime-rültek. Azt tudta, hogy a főnöke irásztálát-ban mindig van kisebb nagyobb összegű hivatalos és magán pénz, s valami ördögi sugallat azt tanácsolta neki, hogy törje fel a fiókot és raboljon. Úgy gondolkodott, hogy a gyanu semmi esetre sem járulhat rá s ügyes rendezéssel egész csinosan kimenekül a csávából.

Az elhatározást tett követte. Egy közönséges papírvázó ollóval kifizettette az irásztál fiókjának gyenge zárát s az ott ta-lált pénzeket magához vette. Volt pedig a fiókban 9 korona 40 fillér járatipénz, 1 ko-rona 50 fillér mezőőri átalány és külön 23 korona a jegyző magántulajdona, összesen 43 korona 90 fillér.

Amint a fosztogatással készen lett Reck Sándor, gondosan nyitva hagyta az ajtót és ablakot, hogy annál planzibilisebb legyen az idegen erőszak és diszkretn távozott. Elha-tározta, hogy mulatni megy Új-Szent-Annára. Az utcan találkoztott egy középkorai tanuló-val, akit már régebben ismert, s megkér-dezte, hajlandó-e vele tartani. A válaszigelő volt s a legközelebbi vonattal átmentek a szomszédos Szentannára, ahol bevették ma-gukat egy korsomáza és összeeszeitlen dor-bóznai kezdtek.

Hanem ezalatt Galsán, a bitangul ha-gyott jegyző irodában súlyos események történtek. Hazaérkezett Föthy Zoltán jegyző s mindjárt észrevette a feldúlt irásztálról, hogy itt bűnös kezek manipuláltak. Minden külső jel arra vallott, hogy más alig lehet a tettes, mint a segédjegyző, annál is inkább, mert egyedül ő tudott róla, hogy a fiókban pénz van. Föthy értesítette a rablóról a galsai csendőrokt, mely rövid idő leforgása alatt kinyomozta, hogy Reck Sándor Új-Szentannán mulat. Most már kétségeltelenül vált bűnössége s a segédjegyző ur néhány óra múlva már fogoly volt, épen akkor tar-tóztatták le a korsomázzal mellett, midőn fizetni és távozni akart.

Társát kellő igazolás után, szabadon bocsátották, őt magát pedig beszállították a világoi járásbíróház fogházába.

Tűz a kajántói uton.

Kolozsvár, aug. 18.

Annyi bizonyos, hogy az Isten külö-nös kegyelmébe vette — és csak tartal-sa meg — ezt a várost. Az ország minden ré-séből jönnek a hírek, a tűz pusztításairól. Majd egy virágzó várost, majd egy kisel-b községet — tegnap Gyöngyös-t, ma Topá-falvát — pusztítja el a tűz: Kolozsvártól rövidesen két tüzesezt volt és mindkét eset-ben sikerült a veszedelmet gyorsan elfojtani és a pusztulást kis területre szorítani.

Tegnap este 11 óra után megkondult a vészharang, amely a tüzet tudtára adja az egész városnak. A főtérrel látható volt, amint a hatalmas lángoszlop a vasuti állomás felől bevilágít az éjszakába.

A tűzjelző a mostani válságos időben különösebb igazoltatást okoz mint rendes körülmények között. Hiszen a szárazság tűzfészkekkel avatott minden épületet és gyulékonyvá, könnyen gyulhatóvá tette még a tömören megépített házakat is.

A kajántói uton lévő 27 számú ház gyuladt ki az éjjel. A háznak Diósy Már-

ton vasuti szolga a tulajdonosa. Az épület be van ekelve a párhuzamos Vasut-utcai házak közé, amelyek nagy része szegényes, gyöngye épület.

S istálló, takarmány is van bőven körös-körül. A tüzet a szomszédok vetik észre, akkor, a mikor már az erősen veszélyeztetett Ambrus József kőműves, szomszédos házat is. Az oltás elég gyorsan ment. Hamarosan szétazték a kis épületet, miközben mindenütt kivették a marhákat és lovakat, melyek a Vasut-utca-ban húzódtak meg. A tüzoltóság is derekasan munkához látott. Tizenkét órára már a nagyobb veszedelem lehetsége el volt hátrítva.

Csak a füstölő zsarátnok, a lerombolt épület szomorú képe mutatta, hogy egy szegény család hajléktalan lett a éjszaka. Azok, a kik ki hurcolkodtak lakásaikból, visszatértek — nyugtalan — pihe-nésre; a nyugalmukból kizavart marhák is visszavezették az istállóba. Csak a közvetlen közsültek könnyeztek a pusztulás láttára.

Sztrájk-örület.

Kolozsvár, aug. 18.

A mostani drágaság, mely valószínűleg csapást jelent, nem egészen mai kelte és nem is egészen a szarvaság okozza. Már jóval előbb kezdődött a szomorú állapot. Szegény asszonyok, ha reggel a piacra mentek, kétségbeesve, sírva tértek haza. Egy-két-három krajcárral mindent drágábban fizettek, mint előbb. Pedig minden árucikknek néhány krajcár igen lényeges többletet jelent. Azt jelenti, hogy azok a szegény emberek, akik napikeresményből élnek, akiknek minden krajcárnyi túlkadás veszteséget jelent, mind keservebben tűdenek az étellel és a viszonyokkal.

Már-már azt lehetett volna hinni, hogy rosszabbak már nem lehetnek a viszonyok, amikor a sors is közbesszít és elkövetkezik a nagy szarvaság. Az áruk, amelyek addig mesterségesen szűkítették a fölfele, hirtelen még sokkal magasabbak lettek. S az a csoport ember, aki az elemi csapásoktól tökélet akart kovácsolni, serényen dolgozott a dolgozik mai napig is a maga zsebére. Mindenki elérkezettnek látja az időt a népszótogatásra. Szabadon garázdálkodnak a hatóság legfeljebb azt hangzóját, hogy intézkedni fog, de egyáltalában nem intézkedik. Az élet mind nehezebbé válik s mindinkább rosszabbodik a helyzet.

Eddig azt hittük, hogy az általános nagy nyomorban és inségekben legálább a sorsüldözött szegény ember érti meg a szegény ember! Mert ha a jóllakott nem tudja mi kin győrti az éhezést, az éhezést meg tudja érteni.

S most mégis arra a szomorú megismerésre jutunk, hogy a szegény ember sem érti meg a szegény embert. Hát annyira jutottunk, hogy a fájdalom hangja s két fülekre talál még ott is, a hol ugyanabból az okból, ugyanabból a forrásból keletkezik a fájdalom? Vajon csakugyan a vízbe fullókhoz hasonlítunk-e, akik az élet is magukkal rántják, akik a mentésükre sietnek?

A szarvaság bekövetkezése előtt az áremelkedést a folytoni méltó sztrájkok okozták. Minden szakmabeli munkások egyszerre vagy egymásután sztrájkba léptek. A munkabér többletet ennek folytán az iparcikkek áremelkedését okozta. S minden munkás is minden cikket drágábban volt kénytelen megfizetni. Így bosszulták meg magukat a sztrájkok magukon a munkásokon. A sztrájk-örület az egész vonalon grasszál. Nem volt menekülés. Iparcikkeket a nép már ennélfogva alig vásárolhatott, minek folytán az ipar még nagyobb pangásnak indult. Munkát a munkás is csak igen nehezen kaphatott, ami szintén a sztrájkra vezethető vissza.

Most pedig a malommunkások szüntették be a munkát. Majdnem minden fővárosi malomban szünetel a munka. Azokba a malomban is, a hol még dolgoznak, minden percben beállhat a veszedelem. — Eddig négyezer malommunkás sztrájkolt. Ez pedig nem más, mint a szegény ember harca nem a tőke, hanem a szegény ember ellen.

Minden más esetben érthető volna a malommunkások sztrájkja is. Ha sorsukat javítani igyekeznek: ám tegyék, a mint tenni jónak látják. De most, az általános nagy drágaság idején, a mikor a kenyér és liszt különben is nagyon drága, ilyen sztrájk-örület csak újabb, nagy és hihetetlen drágaságot okozhat. Biztos, hogy a kenyér sokkal drágább lesz.

Akár engednek a malomtulajdonosok, akár nem: az eredmény egyforma. Ha teljesítik a molnárok kívánságát, akkor a bérkülönbséget a közönségnek kell megfizetnie. Ha nem teljesítik, nem lesz kenyér és nem lesz liszt, ami még inkább a közönség bőrére megy.

Igy frusztrálja most már a szegény ember a szegény embert is. Azok pedig, a kik a malommunkásokat ütik, nem gondolják meg, hogy ezzel a munkások becstelenséget ütik a közönség előtt is diszkreditálják.

— (A király születésnapja.) A király születésnapja alkalmából tegnap délután 10 órakor hálaadó istentisztelet volt a Mátyás királyi-templomban. Az istentiszteleten Bíró Béla apát-plébános celebrált fényes segédlettel. Jelen voltak a szent misén Beldi Ákos gróf, főispán, Dósa Endre alispán, Fekete Nagy Béla h. polgármester, a vármegyei hivatal-

noki kar, a városi tanács, az egyetem küldöttsége, a kir. tábla, a törv.-szék, a kir. posta, rendőrség s más hivatalok, az egyes hivatalok főnökeik vezetésével jelentek meg az istentiszteleten. Reggel 8 órakor a helyőrség a Fellegváron tábori misét tartott, melyen Pap D-mester tábori lelkész misézett.

— (A polgármester itthon.) Szvacsina Géza polgármester négy heti távollét után, hazaérkezett. Szabadidője nagyobb részét a polgármester Rohits fürdőn töltötte, az utolsó héten pedig Abbáziában volt. Szvacsina polgármester a legjobb egészségben tért haza és ma átvesszi hivatalának vezetését Fekete Nagy Béla városi tanácsostól, ki a polgármesteri teendőket távolléte alatt megkezeléssel töltötte be.

— (Az új színház építése.) A kolozsvári új színház munkálataira kitűzött pályázat határideje ma járt le, s így a színház építé-bizottsága ma bontja fel a beadott pályázatokat. A bizottságunk ezen az ülésén Bezerédi Viktor min. tanácsos fog elnökölni, a ki ma reggel érkezett Kolozsvárra. Az új színház terveit az államépítészeti hivatal tegnap átküldötte a polgármesteri hivatalhoz, honnan intézkedést tettek, hogy a tervek főbb lapjait közszemlére kitégyék. Tegnap már kitétek néhány tervlapot. Lepage Lajos könyv- és papírkereskedő Mátyás királyi-templomnak kirakatába. A színházi terveket az érdeklődők egész serege szemlélte meg már a tegnapi nap folyamán is.

— (Mária kilenced.) A Minoriták templomában rendezett Mária kilenced második litániaja folyó hó 20-án, szombaton, (Szent István napján) este 6 órakor lesz, melyen a szentmisét Rész János, a főleteri plébánia segédlelkése fogja mondani.

— (Kukorica-segély az inségeknek.) Illetékes helyről volt értesítés alapján hírtl adtuk nemrég, hogy a kormány nagyobb mennyiségű kukoricát vásárolt be, hogy a fenyegető inséggel szemben segélyt nyújtson azoknak, kik rászorulnak. Több oldalról kérdést intéztek hozzánk, hogy miképpen fog a nép majd a kukorica-hozzáfutást, ezért utána járva a dolognak, a következőkben adjuk tudni az érdeklődőknek. A vár megye alispánja a főszolgabírák és közpisi előjáróságok útján már a napokban közönségenként össze fogja íratni egyenként, kinek mennyi kukorica van szüksége. A szükséges mennyiséget aztán a hatóság fogja megrendelni és az egyes gazdák között szétosztani. Ezt közüdmásra hozni annál is inkább szükségesnek tartottuk, mivel tudomásunk szerint Kolozs megyében is több közönségben lelketlen ámitók visszaéltek a nép járulékosával, pénzeket csírtak ki a kapandó kukorica-segély kieszakolására.

— (Iszentiszelet az izr. templomban.) A kolozsvári izr. hitközség Ferencz József uti templomában szombaton, folyó hó 20-án a délelőtti iszentiszelet alkalmával főistenedő dr. Eisler Mátyás főrabbi egyházi beszédet tart.

— (Takarmányhiány Romániában.) Az általános takarmányhiány — mint Bukarestből írják — arra késztette a lakosságot az ifjúi körletben, hogy szarvasmarháikat olcsó árú a mézárásoknak adják el. A lovakat azonban ily módon nem tudván eladni, szabadon eresztették, hogy az Árgej folyó mellett legeljenek, vagy ott pusztuljanak el. A bécsi mézárások egyesülete elhatározta, hogy a szállítási költségek és magas vámtételek mellett is, a Romániában oly olcsón kapható szarvasmarhákat őszeszárazóik s részint kihizálva fogják értékesíteni.

— (Halál a bányában.) Déváról írja tudósítók, hogy a gyári állami vasgyár resitvori bányájában tegnap nagy szerencsétlenség történt. Egy bányász ledől a sikló padjára, a honnan beszédült és a sikló kezei összezúzták. — A munkás szörnyet halt.

— (A szimuláns gyilkos.) A múlt év őszén kegyetlen módon gyilkolta meg Boros Lajos a guravói országúton Szabó Lajost. A csendőrség elfogta a gyilkost s bekísérték az aradi ügyészség fogházába. A törvényszéki orvosok véleménye alapján Boros a lipótmézói elmegyógyintézetbe került megfigyelés végett, ahonnan most vissza hozták Aradra, mert az orvosi vélemény megállapítja, hogy Boros épelméjű. Úgye az esküdtészek őzi ciklusán körül tárgyalás alá s annak előreláthatólag legszenzációsabb része lesz, mert a kir. ügyész kötéltálati halálbüntetést kér a gyilkosra.

— (Megették a disznókat.) A szegedi tanyák egyikén történt, hogy a disznók őszszemarták az udvarra kitett, állig néhány hónapos Szől Antal. A kis fiú három hétig virított a halállal és tegnap őt a szenvedett sérülésekre behalt. Holttestét elszállították a városi közkörházba, hol felboncolták s a halál okát a szünetelt sérüléseket állapították meg. A gondatlan szülők ellen megindították a vizsgálatot.

— (Gyermekcsere.) Egy nagyszobai jó módú ur (szász) család őhajáná 15 éves leányát egy kolozsvári ur, lehetőleg tanári családdhoz, egy szintén 15 éves alóli fiú- vagy leánygyermekért 2 évre cserébe adni azon célból, hogy az egyik gyermek Kolozsvárt a magyar, a másik Nagyszobán a német nyelvet elsajátítsa. Bővebb felvilágosítást nyújt Valentin Adolff gyógyszerész Széchenyitér (Székypatika.)

— (Borzalmas babona.) A szlavóniai Cserévis közönségben — mint nekünk írják — borzalmas eset történt. A múlt héten meghalt a közönségben egy Stipics Felka nevű öreg asszony, a ki kuruzslással is foglalkozott. Míg élt, mindenki szerette az öreg asszonyt, mert a kin csak tudott segíteni, szívesen segítette. Különösen betegségek ellen tartogatott a lakásán sokféle gyógyfűvet, a mit aztán szükség esetén felhasználta. A múlt héten meghalt az öreg asszony. A temetésre egybegyűlt a falu népe s együtt siratták az elhalt asszonyt. Mikor azonban a koporsót kivitték az udvarra, egyszerre nagy vihar kerekedett. A mikor a halottat kocsihoz tették, egyszerre villámcsapás és mennydörgés keletkezett s pár perc alatt szakadt az eső. A lovak, melyek a halottakocsit vontatták, megborzadtak, elragadták a kocsit, mely eközben felborult, a koporsó lezuhant s a halott kiesett a koporsóból. A rokonság fölszédte a koporsót s azután kivitték a temetőbe, a hol szakadó esőben eltemették. A mint azonban az utolsó görögözt ráhúzták a sírra, az eső elállt s ismét ragyogó szép idő lett. A babonás népből ez az eset az a hitet támasztotta, hogy az elhalt boszorkány volt, a kinek a lelke haza fog járni és sok kárt fog okozni. Vasárnap éjjel Lukics Simon, Velkovic Antal, Kuzmárovics Péter odaváló lakosok a temetőbe mentek, felásták Stipics Felka sírját, a halott fejét levágták a törzstől, nyelvét elvitték magukkal és elégették, a szívét pedig egy nagy kőst szurták és egy hagyták a holttestet a nyitott sírban. Másnap a temetőfősz vete észre a csunya bűntényt, a ki jelentést tett a csendőrségnek, mely a tetteseket letartóztatta.

— (Kifosztott vásárosok.) Vakmerő rablás történt heftőn este a csanádmezei Dombegyháza közszeg határában, ahol — mint nekünk írják — a vásárról hazatérő utasokat kirabolták. Vasárnap és hétfőn volt Makón az országos vásár. Ez a vásár nagyon látogatott szokott lenni, különösen mestermesterek özönlöttek nagy számban meszefőlről erre a vásárra. A két napos vásár alatt majdnem minden áruikon tulajdolt a mestermesterek és heftőn délután már üres ládákkal, de teli erszénnyel indultak hazafelé kapatos állapotban. Bogori Mihály, Szűcs Miklos, Polencsik Gábor, Takos Ferenc, Szecskó Pál és Szefcsik Antal gerendási csizmadia, három kocsival voltak a vásáron és együtt indultak hazafelé. Mikor a dombegyházi határba kerültek, már rájuk setédeltek s az utasok, akik az elfogyasztott italoktól és a melegségtől elálmósodtak, gondatlanul nyújtózkodtak végig az üres kocsiokban és elaludtak. Maguk a kocsiok is szundikáltak, úgy hogy észre sem vették, amikor a lovak megálltak s mind-egyik kocsi fegyveres rabló ugrott fel, aki rögtön az alvó utasok kifosztásához fogott. A felriadt utasokat fenyegető hang némi el, a mire a mámortól magukhoz tért mestermesterek feleszméltek, tömött pánatárcaik már a rablok kezében voltak, akik a sikerrel meglelték a menekülőket. A megkötö-sített emberek földözbe vették a rablokat, de vesztükre, mert amint a közelükbe értek, a rablok rájuk löktek s az egyik golyó Szecskó Pál csizmadia életveszélyesen megsebesítette. A sötétben nem merték tovább folytatni az üldözést s így a rabloknak sikerült elmenekülniük az elrabolt 1800 korona készpénzzel. A csendőrség nyomozza a vakmerő rablokat s az eddigi nyomok szerint valószínűleg mielőbb kézre kerülnek.

— (A malommunkások sztrájkja.) A malommunkások, a kik tegnap tudvalevőleg kimondották a sztrájkot, ma reggel kivonultak a zölvadászhoz: a sztrájk-tágyára. Reggel 9 órakor kétezen leheltek, bizonyosra veszik azonban, hogy délig az ötzetet is megfogja haladni a száruk. A sztrájkbizottság elnöke Széll Menyhért választották meg, aki ma küldöttség élén először a főkapitányhoz, majd pedig békéltető tárgyalásra az előjáróságra ment. Az egyes malom munkásait négy-négy bizalmi férfi képviseli a békéltető tárgyalásokon.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, pénteken aug. 19-én:

Madarász

Nagy operette 3 felvonásban.

Kezdeté fél 8-kor. vége fél 10 kor.

Holnap, szombaton, augusztus 20-án:

A hajduk hadnagya.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Pénteken: A madarász.
Szombaton: A hajduk hadnagya.
Vasárnap: Ocskay brigadéros.

* Pethes Imre vendégszereplése.

Kedves vendége lesz a Nyári Színháznak. A budapesti Nemzeti Színház fiatal művésze: Pethes Imre vasárnap este kezdi meg 3 estére terjedő vendégszereplését az „Ocskay brigadéros” című szerepében. A vendégművész ezenkívül egyik leghíresebb szerepét az „Egyenlőség” csodálatraméltó Crichtonját, melyet ő kreál oly kiváló sikerrel a fővárosban és végül Damaszkuszban nem adott orozz tárgyú drámájában, a „Danisfelek”ben Oszip kocsist fogja játszani.

IRODALOM.

(:) Hypathia. Kingsley világhírű történelmi regénye, a Hypathia, a kellő átdolgozásban egyike a világirodalom legkiválóbb ifjúsági iratainak. Megelenedik a regényben az ötödik század forrongó korszaka, a mikor a pogányság és a kereszténység utolsó harcát vívta s a germán törzsek keblökben a féktelen szabadság eszméjével kezdenek eljutni már a világirodalom felé. Az ókor világa utolsó napjait éli s a romokból bontakozik már az új világ. A kavardás egyik gócpontja abban az időben Alexandria volt s itt játszódik le Kingsley regénye, a mely megható, érdekes mese fonálán festi meg ennek a romlásnak és újjászületésnek a gyönyörű korszakát. A regény most megjelent magyarul Zsigány Árpád jeles átdolgozásában az ifjúság számára, számos illusztrációval, két kötetben. Ára fűzve 3 korona, kiadta a Franklin-Társulat és kapható minden könyvkereskedésben.

Táviratok

Schönerer lemondása.

Bécs, aug. 18.

Schönerer képviselő tényleg beváltotta fenyegetését. Lemon-dott Eger város díszpolgárságáról.

A kalocsai érseki helynök.

Kalocsa, aug. 18.

Császka György elhunytá alkalmából szükségessé vált az érseki helynök választása, amely ma történt meg. Két jelölt: Majorossy fel-szentelt és Mayer címzetes püspök egyforma szavazatot kaptak és ezért Dessewffy csanádgyézházmegyei püspök fog dönteni a helynök személyi kérdésében.

Felmentett vasutasok.

Temesvár, aug. 18.

A temesvári kir. törvényszék vádtaánása a perbe fogott Varga főmérnök és sztrájkoló társai ellen indított eljárást beszüntette.

Topánfalva pusztulása.

Abrudbánya, aug. 18.

Tegnap d. u. fél négy órakor Topánfalván tűz ütött ki, hir szerint a Csiky-féle kereskedésben. A tűz hihetetlen gyorsasággal terjedt tovább és elpusztította Topán-falvának legnagyobb részét. Minden új és jelentősebb épület leégett, úgy, hogy Topánfalvának háromnegyed része romokban hever. Leégett többek között a görög-kath. templom, a közszegháza, az anyakönyvvezetői hivatal, az erdőgondnokság, számos üzlet, úgy hogy 64 telek pusztult el a melléképületekkel és a házi felszerelésekkel együtt. A tűz színhelyére Abrudbányáról katonaság vonult ki, amely segédkezett az oltás nagy munkájában.

Plehwe gyilkosa.

Budapest, aug. 18.

Pétervárról jelentik: Végre sikerült Plehwe gyilkosának kiletét megállapítani. Az illető Yoronoff Iván, karlowi joghallgató és az egyetemi polgárok titkos szövetségének határozata alapján hajtott végre a merényletet. A karlowi egyetemen számos elfogatás történt.

A japán—oros háború.

— Legújabb hírek. —

Budapest, aug. 18.

Port Arthur kapitulációja.

Londonból jelentik: Stösszel tábornok határozottan visszautasította a japánoknak a kapitulációra vonatkozó ajánlatát, de a követnek megköszönte a mikádó ama ajánlatát, hogy a polgári elemnek szabad elvonulást biztosít.

A mikádó azzal okolja meg a kapitulációra vonatkozó ajánlatát, hogy ezáltal elkerültek volna az ostrom utolsó részének előrelátható szörnyű mézárásait. Port-Arthur helyzete úgy is tarthatatlan. A francia és amerikai követek elhagyták Port-Arthurt. A lakosság földalati utakban lakik, melylyel aláaknázták az egész várost. A japánok elhatározták, hogy legkésőbb öt nap alatt urai lesznek Port-Arthurnak.

Érdekes, hogy a bombázás a kapituláció-ajánlat megtétele alatt abszolute nem szünetelt.

Budapesti gabonatözsde.

Jobb vételkedv és 5 fillérrel magasabb áron elkelt 40.000 métermázsza buza. Rozs bagyadt, zab szilárd, tengeri 5 fillérrel drágább. Ma felmondás nem volt.

Az 1904. évi aug. hó 16. esti 6 órától aug. 17. esti 6 óráig Budapestre.

Érkezett:	Elszállított:
Buza.... 16535 mm.	Buza... — mm.
Rozs.... 1139 "	Rozs.... — "
Árpa.... 4378 "	Árpa... — "
Zab.... 395 "	Zab.... 10288 "
Tengeri... 3564 "	Tengeri... 9310 "
Repece... 2299 "	Repece... — "
Liszt.... 289 "	Liszt... 22509 "
Korpa... — "	Korpa... 3434 "
Összesen: 28669 mm.	Összesen: 45550 mm.

REGÉNY.

Az ál-mandarin.

Írta: Hyan Hans.

Fordította: Jeanette.

Amerikai—chínai detektív-regény a jelen-korból.

XVI. (67)

Mély sóhajtozás és sirás közt gondolkodott ezen, midőn hirtelen felnyitott az ajtó és Miss Jakland Arabella lépett a szobába. Beléptekor összetűt ezüst sarkantyuját, melyek fényes csizmáján fényltek. Mialatt kis cilinderét, aranyhajú fejéről levette és a pamlagra dobta, maga is odalépett, felemelte szoknyáját; szék, lavagló-nadrágját mutatva barátjének.

— Conhoynál (híres lavaglóiskola) gyakorlom most magamat, természetesen nem viselhettek hozzá uszolyos ruhát, érted Nell?... Bag, átkozott dög, nem akarsz nyugodtan maradni?

Hatalmas dögjárt, mely vele együtt a szobába lépett és most egy farkasbőrrel készült szőnyeget ráncigált fölé.

— Még fiatal, tudod Nell?... midőn mi gyerekek voltunk, mi is mindent összerágtunk, nemde Nell?

A tizenhét éves „öreg” hölgy oly neveléses komoly arccal nézett barátjére, hogy ez hangosan felnevetett. Azonnal elkomolyodott, mondván:

— Pedig édes Bellám, igazán nincsen okom a vigágra.

— Miért? talán rossz hírt hallottál szived választottjáról?

— Ah semmi hírt sem hallottam fölé. Bellám azt sem tudom, hogy szeret-e még?

Mit mondsz?... Hogy szeret-e még? Hajl! Nell! te igazán neveléses vagy néha. Jól tudod, hogy nem sokat tartok a férfiakról általában — valakit kivéve.

Azonban, hogy valaki meg ismerjen, megszeressen, azután pedig elfelejtessen téged — nem, oly feltűnőnek, oly ostobának még én sem tartom a férfiakat!

Nyugodjál meg édes szívem, viszont látod még Palódot, egy szép napon azt olvasom majd egy névjegyet:

Pretorius Pál és Pretorius Nelly; ne cigarettázhasam többé, ha nem lesz igaz... megértéltél kis egerem?

— Igen, te! Nell! szemeiben ismét könnyek mutatkoztak.

Te értesítést kaptál, attól, kihez titokban vonzódol....

Kivel e. vagy jegyezve, így kell mondanod Nell! mert tegnap óta jegyese.... igen eljegyeztem vele magamat.... igen anyám én barátnőm Jakland Arabella kit Standard Miskne neveztek.

Nelly szótlanul hálátat.

— De Bella....

Nos, hallgasd csak, kedves Nellym, nagyon egyszerű az egész dolog; elbeszéltem már neked, mi módon ismerkedtünk meg egymással oda át Frisco-ban. Nos tehát én gyorsabban elintáztam, mint elintázt szándékoztam és őszintén bevallom, ez az ő műve volt. Ő akarta így és Goddard én nem tehettem akarata ellen.... Te nem ismered őt, Nell! de megvagyok győződve arról, ha megismerne, te is akarata szerint cselekednél....

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉ R.

Vadászni akarók figyelmébe!

Kitűnő vadász terület bérelhető a felek közszeg összes területére, évi 20 koronáért — Bernáth E. Sándornál.

Október 1-étől kezdve

kiadó

Bolt-helyiségek

Deák Ferenc-utca 12. sz. a.

(Adler-féle ház.)

Ugyanott

Egy utczai emeleti lakás

2 szoba és konyha.

Ertekezhetni:

GOMBOS FERENCZ

nyomdatulajdonosnál,

az „Ujság” kiadóhivatalában

